

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 22ας Μαρτίου 2012*

«Ανταγωνισμός — Διοικητική διαδικασία — Απόφαση περί αιτήσεως παροχής πληροφοριών — Αναγκαίος χαρακτήρας των ζητούμενων πληροφοριών — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναλογικότητα»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-458/09 και T-171/10,

Slovak Telekom a.s., με έδρα την Μπρατισλάβα (Σλοβακία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους M. Maier, L. Kjølbbye και D. Geradin, στη συνέχεια, από τους L. Kjølbbye, D. Geradin και G. Berrisch, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης, στην υπόθεση T-458/09, από τους F. Castillo de la Torre και K. Mojzesowicz και, στην υπόθεση T-171/10, από τους Castillo de la Torre, K. Mojzesowicz και J. Bourke,

καθής,

με αντικείμενο την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως C(2009) 6840 της Επιτροπής, της 3ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, και του άρθρου 24, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (υπόθεση COMP/39.523 — Slovak Telekom), και, αφετέρου, της αποφάσεως C(2010) 902 της Επιτροπής, της 8ης Φεβρουαρίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, και του άρθρου 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 (υπόθεση COMP/39.523 — Slovak Telekom),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Truchot, πρόεδρο, M.E. Martins Ribeiro (εισηγήτρια) και H. Kanninen, δικαστές,

γραμματέας: J. Weychert, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 15ης Σεπτεμβρίου 2011,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα, Slovak Telekom a.s., είναι εταιρία που συστάθηκε στη Σλοβακική Δημοκρατία την 1η Απριλίου 1999 και ανήκει κατά 51 % στην Deutsche Telekom AG και κατά 49 % στη Σλοβακική Κυβέρνηση. Παρέχει, μεταξύ άλλων, υπηρεσίες εσωτερικής και διεθνούς τηλεφωνίας, ευρυζωνικές υπηρεσίες Διαδικτύου και ένα ευρύ φάσμα λοιπών τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται δίκτυα δεδομένων, υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας και μισθωμένες γραμμές.
- 2 Μεταξύ 13 και 16 Ιανουαρίου 2009, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πραγματοποίησε επιτόπιο έλεγχο στις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας, βάσει του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων περί ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).
- 3 Με έγγραφο της 14ης Απριλίου 2009, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι, στις 8 Απριλίου 2009, αποφάσισε να κινήσει εις βάρος της διαδικασία λόγω παραβάσεως του άρθρου 82 ΕΚ στην υπόθεση COMP/39.523. Η Επιτροπή ανέφερε σχετικά ότι η κίνηση της διαδικασίας αυτής αφορούσε την ενδεχόμενη ύπαρξη, εκ μέρους της προσφεύγουσας και των εταιριών που αυτή ήλεγχε, στη Σλοβακική Δημοκρατία, μιας άρνησης διενέργειας συναλλαγών αναφορικά με την αδεσμοποίητη πρόσβαση χονδρικής στον τοπικό βρόχο και με άλλες ευρυζωνικές προσβάσεις χονδρικής, μιας ενδεχόμενης συμπίεσεως των τιμών αναφορικά με την αδεσμοποίητη πρόσβαση χονδρικής στον τοπικό βρόχο και με άλλες ευρυζωνικές προσβάσεις χονδρικής, και άλλων πρακτικών αποκλεισμού που εισάγουν διακρίσεις, όπως οι μικτές συνολικές συμφωνίες και οι δεσμευμένες πωλήσεις όσον αφορά υπηρεσίες χονδρικής ή λιανικής ευρυζωνικής προσβάσεως (πρώτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-458/09, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση I· πρώτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως στην υπόθεση T-171/10, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση II).
- 4 Στις 17 Απριλίου 2009, η Επιτροπή ζήτησε από την προσφεύγουσα να παράσχει πληροφορίες, δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1/2003 (δεύτερη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως I· έβδομη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως II).
- 5 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 4ης Ιουνίου 2009, η προσφεύγουσα επισήμανε στην Επιτροπή ότι η αίτηση παροχής πληροφοριών της 17ης Απριλίου 2009 αφορούσε επίσης περίοδο προγενέστερη της ημερομηνίας προσχωρήσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ότι η Επιτροπή ήταν αρμόδια να εφαρμόσει τα άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ σε μια πιθανολογούμενη παραβατική συμπεριφορά της προσφεύγουσας, προγενέστερη της 1ης Μαΐου 2004. Υπογράμμισε, επομένως, ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να διαπιστώσει παράβαση για την περίοδο αυτή, ούτε να ζητεί κατά συστηματικό τρόπο πληροφορίες σχετικά με την εν λόγω περίοδο. Η προσφεύγουσα πρότεινε να εξακολουθήσει να παρέχει γενικές πληροφορίες σχετικά με την περίοδο προ της 1ης Μαΐου 2004. Σε ό,τι αφορά λεπτομερέστερα στοιχεία και υπολογισμούς, πρότεινε να περιορίσει τις απαντήσεις της στη μεταγενέστερη της ημερομηνίας αυτής περίοδο (τρίτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως I· όγδοη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως II).
- 6 Με ηλεκτρονικό μήνυμα της 5ης Ιουνίου 2009, η Επιτροπή απάντησε στην προσφεύγουσα ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν επρόκειτο περί διαπιστώσεως παραβάσεως των κανόνων περί ανταγωνισμού της Ένωσης για την προ της 1ης Μαΐου 2004 περίοδο, αλλά περισσότερο περί συλλογής συγκεκριμένων πραγματικών στοιχείων, ορισμένα εκ των οποίων κάλυπταν επίσης την εν λόγω περίοδο. Πράγματι, η Επιτροπή έκρινε ότι οι πληροφορίες αυτές ήταν κρίσιμες για την αξιολόγηση της συμβατότητας της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας προς το άρθρο 82 ΕΚ μετά την 1η Μαΐου 2004, εν πλήρει γνώσει των πραγματικών περιστατικών και του ορθού οικονομικού τους

πλαίσιο. Η Επιτροπή επέμεινε, ως εκ τούτου, να της διαβιβασθεί το σύνολο των ζητούμενων πληροφοριών (τέταρτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης Ι· ένατη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης ΙΙ).

- 7 Με έγγραφο που επισυνάφθηκε στο ηλεκτρονικό μήνυμα της 11ης Ιουνίου 2009, η προσφεύγουσα επανέλαβε τις αντιρρήσεις που είχε διατυπώσει στο ηλεκτρονικό της μήνυμα της 4ης Ιουνίου 2009 και διευκρίνισε ότι, κατά την άποψή της, δεν αρκούσε το γεγονός ότι οι πληροφορίες ενδέχεται να είναι χρήσιμες για τον σκοπό αξιολογήσεως της συμπεριφοράς της στο οικονομικό της πλαίσιο. Μολαταύτα, κοινοποίησε στην Επιτροπή τις πληροφορίες που αυτή είχε ζητήσει, επισημαίνοντας, εντούτοις, ότι επιφυλασσόταν του δικαιώματός της να αντιταχθεί σε κάθε χρήση εκ μέρους της Επιτροπής των πληροφοριών αυτών ως προς αυτήν, καθώς και των προγενέστερων της προσχωρήσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση εγγράφων, τα οποία είχε συλλέξει η Επιτροπή κατά τον επιτόπιο έλεγχο του Ιανουαρίου 2009 (πέμπτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης Ι· δέκατη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης ΙΙ).
- 8 Στις 13 και 14 Ιουλίου 2009, η Επιτροπή διενήργησε νέο επιτόπιο έλεγχο.
- 9 Με έγγραφο της 17ης Ιουλίου 2009, η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες από την προσφεύγουσα βάσει του άρθρου 18, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1/2003, συμπεριλαμβανόμενων πληροφοριών και εγγράφων προγενέστερων της 1ης Μαΐου 2004 (έβδομη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης Ι· ενδέκατη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης ΙΙ).
- 10 Με έγγραφο της 14ης Αυγούστου 2009, η προσφεύγουσα επανέλαβε τις αντιρρήσεις της αναφορικά με την παροχή πληροφοριών και εγγράφων σχετικών με την προ της 1ης Μαΐου 2004 περίοδο. Ανέφερε, επίσης, ότι είχε προσκομίσει οικειοθελώς στην Επιτροπή, κατόπιν της αιτήσεως παροχής πληροφοριών της 17ης Απριλίου 2009, γενικές πληροφορίες αναφορικά με την προ της 1ης Μαΐου 2004 περίοδο προκειμένου να διευκρινιστεί το πλαίσιο σε σχέση με τις πληροφορίες που κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή, αλλά ότι δεν θα παρείχε λεπτομερέστερα στοιχεία και υπολογισμούς αναφορικά με την περίοδο αυτή. Η προσφεύγουσα δήλωσε, επομένως, ότι είχε αποφασίσει να μην κοινοποιήσει στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με την «προενταξιακή» περίοδο όσον αφορά, αφενός, τα ερωτήματα 4a και 4b της αιτήσεως παροχής πληροφοριών της 17ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τη ομαδοποίηση «ATM» (Asynchronous Transfer Mode) και το βασικό της δίκτυο και, αφετέρου, τα ερωτήματα 16 και 17 της προαναφερθείσας αιτήσεως παροχής πληροφοριών. Επισημάνε, εντούτοις, ότι η απόφασή της δεν αφορούσε ορισμένα στοιχεία του έτους 2004 σχετικά με την απόδοση κάποιων προϊόντων της, τα οποία είχαν ζητηθεί με το ερώτημα 12 της αιτήσεως παροχής πληροφοριών της 17ης Ιουλίου 2009, δεδομένου ότι δεν ήταν δυνατόν να διαχωριστούν τα οικεία στοιχεία με κατανοητό τρόπο (ένατη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης Ι· ενδέκατη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης ΙΙ).

Προσβαλλόμενη απόφαση Ι

- 11 Στις 3 Σεπτεμβρίου 2009, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2009) 6840 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, και του άρθρου 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 (υπόθεση COMP/39.523 — Slovak Telekom).
- 12 Στην προσβαλλόμενη απόφαση Ι, η Επιτροπή ανέφερε ότι, δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, δύναται, προς εκπλήρωση των καθηκόντων που της ανατίθενται βάσει του εν λόγω κανονισμού, κατόπιν απλής αιτήσεως ή βάσει απόφασης, να ζητήσει από επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων να παράσχουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες. Κατά την Επιτροπή, η αρμοδιότητά της να ζητεί τέτοιες πληροφορίες δεν μπορεί να περιοριστεί στην περίοδο για την οποία έχει την εξουσία να διαπιστώσει παράβαση των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ (ενδέκατη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης Ι).

- 13 Η Επιτροπή έκρινε, επομένως ότι, ως επιμελής διοίκηση, είχε το καθήκον να συγκεντρώσει όλα τα πραγματικά στοιχεία που σχετίζονται με την υπόθεση. Ανέφερε ότι, εν προκειμένω, η αποστολή αυτή συνίστατο στο να αξιολογηθεί, πέραν του πλαισίου των πωλήσεων και της αναπτύξεως των ευρυζωνικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών «triple play» που παρέχονταν σε επίπεδο χονδρικής και λιανικής μετά την 1η Μαΐου 2004, το πλαίσιο του προγραμματισμού, της προετοιμασίας των υπηρεσιών αυτών, των σχετικών με αυτές επενδύσεων και της εγκαινιασέως τους, καθώς και της εξελίξεώς τους έως την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως I (ιδίως όσον αφορά το έτος 2003 και τους τέσσερις πρώτους μήνες του έτους 2004), ανεξαρτήτως του ότι ορισμένα από τα γεγονότα αυτά έλαβαν χώρα προ της προσχωρήσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι, εφόσον μπορούσε να συμπεριλάβει τέτοιες διαπιστώσεις επί πραγματικών περιστατικών σε απόφαση που επιβάλλει πρόστιμα, είχε την αρμοδιότητα, βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, να ζητήσει τις πληροφορίες και τα έγγραφα που θα της επέτρεπαν να προβεί στις εν λόγω διαπιστώσεις (δωδέκατη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως I).
- 14 Ως προς τούτο, η Επιτροπή έκρινε, καταρχάς, ότι τα προγενέστερα του 2004 στοιχεία αναφορικά με την ανάπτυξη των αγορών των τηλεπικοινωνιών και των δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας στις αγορές αυτές ήταν κρίσιμα για την ανάλυση της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας μετά την 1η Μαΐου 2004, ιδίως για τον προσδιορισμό των επίμαχων αγορών και τον καθορισμό της ενδεχόμενης κατοχής εκ μέρους της προσφεύγουσας δεσπίζουσας θέσεως στις αγορές αυτές από την 1η Μαΐου 2004, δεδομένου ότι τέτοιες αξιολογήσεις δεν μπορούσαν να βασίζονται σε στατιστικά στοιχεία και έπρεπε να λαμβάνουν υπόψη την οικονομική εξέλιξη, ιδίως κατά την προ της 1ης Μαΐου 2004 περίοδο (δέκατη τρίτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως I).
- 15 Στη συνέχεια, η Επιτροπή ανέφερε ότι η ομαδοποίηση «ΑΤΜ» και το βασικό δίκτυο της προσφεύγουσας (σημεία I και II του παραρτήματος I της προσβαλλομένης αποφάσεως I) είχαν εγκαινιασθεί πριν την 1η Μαΐου 2004 και ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως, η προσφεύγουσα εξακολουθούσε να τα χρησιμοποιεί για την παροχή ευρυζωνικών υπηρεσιών σε επίπεδο χονδρικής και λιανικής (δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως I).
- 16 Τέλος, η Επιτροπή επισήμανε ότι τα έγγραφα που μνημονεύονται στα ερωτήματα 16 και 17 του παραρτήματος III της αιτήσεως παροχής πληροφοριών της Επιτροπής και στα σημεία III και IV του παραρτήματος I της προσβαλλομένης αποφάσεως I αφορούσαν ευρυζωνικές υπηρεσίες σε επίπεδο χονδρικής και λιανικής που είχαν εγκαινιασθεί το 2003 και τις οποίες εξακολούθησε να παρέχει η προσφεύγουσα μετά την 1η Μαΐου 2004. Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι οι επίμαχες πληροφορίες αφορούσαν τον προγραμματισμό των εν λόγω υπηρεσιών, την έναρξή τους, τις σχετικές με αυτές επενδύσεις και την ανάπτυξή τους, τη θέση τους στην αγορά, το ρυθμιστικό τους πλαίσιο, τα ανταγωνιστικά τους προϊόντα καθώς και άλλες συναφείς περιστάσεις. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι άλλα έγγραφα αφορούσαν τη στρατηγική της εταιρίας στην αγορά ευρυζωνικών υπηρεσιών, τη στρατηγική για τη ρύθμιση του τομέα, τις προβλέψεις και τις συζητήσεις για την κατάσταση της αγοράς και τις σχετικές αντιδράσεις της προσφεύγουσας, καθώς και την προετοιμασία της προσφοράς αναφοράς για την αποδεσμοποίηση του τοπικού βρόχου και τα ζητήματα σχετικά με τη ρύθμιση της τελευταίας. Επομένως, τα προαναφερθέντα έγγραφα θα χρησίμευαν στη συγκεκριμένη έρευνα της Επιτροπής και θα ήταν απαραίτητα υπό την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, προκειμένου να εκτιμηθεί το συνολικό χρηματοοικονομικό πλαίσιο της εγκαινιασέως και της παροχής ευρυζωνικών υπηρεσιών σε επίπεδο χονδρικής και λιανικής στην επικράτεια της Σλοβακικής Δημοκρατίας, καθώς και η συμβατότητα της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας προς τους κανόνες περί ανταγωνισμού της Ένωσης (δέκατη πέμπτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως I).

- 17 Το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως I έχει ως εξής:

«Άρθρο 1

Η Slovak Telekom a.s. πρέπει να παράσχει, το αργότερο στις 22 Σεπτεμβρίου 2009, τις πληροφορίες που μνημονεύονται στο παράρτημα I της παρούσας [α]ποφάσεως. Το παράρτημα I αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας [α]ποφάσεως.

Άρθρο 2

Εάν η Slovak Telekom δεν παράσχει τις πληροφορίες που ζητούνται κατά ορθό και πλήρη τρόπο εντός της περιόδου που διευκρινίζεται στο άρθρο 1, θα της επιβληθεί χρηματική ποινή ύψους 1% του ημερήσιου κύκλου εργασιών της κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος, κάτι που αντιστοιχεί σε 28 114 ευρώ [...], για κάθε ημέρα καθυστερήσεως, υπολογιζόμενο από την ημερομηνία που καθορίζεται στην παρούσα [α]πόφαση.

Άρθρο 3

Η παρούσα [α]πόφαση απευθύνεται στη Slovak Telekom, a.s., της οποίας η εταιρική έδρα βρίσκεται στην Karadžičova 10, 825 13 Μπρατισλάβα, Σλοβακική Δημοκρατία, καθώς και σε κάθε επιχείρηση που αυτή ελέγχει άμεσα ή έμμεσα, μόνη της ή από κοινού.»

- 18 Στις 22 Σεπτεμβρίου 2009, η προσφεύγουσα κοινοποίησε στην Επιτροπή το σύνολο των πληροφοριών τις οποίες είχε ζητήσει.

Προσβαλλόμενη απόφαση II

- 19 Στις 8 Φεβρουαρίου 2010, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2009) 902 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 18, παράγραφος 3, και του άρθρου 24, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 (υπόθεση COMP/39.523 — Slovak Telekom).
- 20 Στην προσβαλλόμενη απόφαση II, η Επιτροπή επανέλαβε, κατ' ουσίαν, πολλές σκέψεις που περιλαμβάνονταν ήδη στην προσβαλλόμενη απόφαση I (δεύτερη, πέμπτη και έκτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως II) (βλ. σκέψεις 12 και 13 ανωτέρω).
- 21 Εξάλλου, η Επιτροπή σημείωσε, καταρχάς, ότι η «τυποποιημένη έκθεση UCN» σχετικά με το 2003, η οποία ζητείτο στο σημείο 1 του παραρτήματος I της προσβαλλομένης αποφάσεως II, περιείχε λογιστικά στοιχεία για τις ευρυζωνικές υπηρεσίες που παρείχε η προσφεύγουσα σε επίπεδο χονδρικής και λιανικής, όπως τα έσοδα, τα έξοδα και η αποδοτικότητα. Επομένως, έκρινε ότι το έγγραφο αυτό ήταν απαραίτητο προκειμένου να είναι σε θέση να εκτιμήσει την αποδοτικότητα των ευρυζωνικών υπηρεσιών της προσφεύγουσας καθόλη την περίοδο μεταξύ της εγκαινιάσεώς τους το 2003 και της ημερομηνίας εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως II (τρίτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως II).
- 22 Στη συνέχεια, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι πληροφορίες και τα έγγραφα αναφορικά με το έτος 2003, που ζητούνταν στα σημεία 2 έως 4 του παραρτήματος I της προσβαλλομένης αποφάσεως II, σχετικά με το κόστος απόκτησης νέων πελατών και με ορισμένες δαπάνες κεφαλαίου της Slovak Telekom για την παροχή ορισμένων ευρυζωνικών υπηρεσιών, ήταν απαραίτητες για την εκτίμηση της πιθανολογούμενης καταχρηστικής συμπεριφοράς μετά την 1η Μαΐου 2004. Έκρινε, συγκεκριμένα, ότι έξοδα όπως οι δαπάνες κεφαλαίου και τα έξοδα λειτουργίας που ανακύπτουν κατά τη διάρκεια ενός οικονομικού έτους μπορούσαν να αποσβεστούν εντός μιας πιο μακράς περιόδου και ότι αυτό θα είχε επιπτώσεις στον υπολογισμό του κόστους και της αποδοτικότητας κατά τη διάρκεια των επόμενων οικονομικών ετών (τρίτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως II).

- 23 Τέλος, η Επιτροπή έκρινε ότι ενδείκνυτο να ζητήσει τις επίμαχες πληροφορίες μέσω αποφάσεως, λαμβανομένων, μεταξύ άλλων, υπόψη του κινδύνου να καθυστερήσει η κοινοποίησή τους, του γεγονότος ότι η προσφεύγουσα είχε αρνηθεί στο παρελθόν να παράσχει πληροφορίες σχετικά με την προ της 1ης Μαΐου 2004 περίοδο και της εκκρεμούσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγής για την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως I στην υπόθεση T-458/09 (βλ. σκέψη 25 ανωτέρω) (έβδομη και δέκατη τρίτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως II).
- 24 Το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως II έχει ως εξής:

«Άρθρο 1

Η Slovak Telekom a.s. πρέπει να παράσχει, το αργότερο στις 23 Φεβρουαρίου 2010, τις πληροφορίες που μνημονεύονται στο παράρτημα I της παρούσας [α]ποφάσεως. Το παράρτημα I αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας [α]ποφάσεως.

Άρθρο 2

Εάν η Slovak Telekom δεν παράσχει τις αιτούμενες πληροφορίες κατά ορθό και πλήρη τρόπο εντός της περιόδου που διευκρινίζεται στο άρθρο 1, θα της επιβληθεί χρηματική ποινή ύψους 1 % του ημερήσιου κύκλου εργασιών της κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος, κάτι που αντιστοιχεί σε 28 114 ευρώ [...], για κάθε ημέρα καθυστερήσεως, υπολογιζόμενο από την ημερομηνία που καθορίζεται στην παρούσα [α]πόφαση.

Άρθρο 3

Η παρούσα [α]πόφαση απευθύνεται στη Slovak Telekom, a.s., της οποίας η εταιρική έδρα βρίσκεται στην Karadžičova 10, 825 13 Μπρατισλάβα, Σλοβακική Δημοκρατία, καθώς και σε κάθε επιχείρηση που αυτή ελέγχει άμεσα ή έμμεσα, μόνη της ή από κοινού.»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 25 Με δικόγραφα που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του νυν Γενικού Δικαστηρίου, αντιστοίχως, στις 13 Νοεμβρίου 2009 και στις 15 Απριλίου 2010, η προσφεύγουσα άσκησε τις υπό κρίση προσφυγές, κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως I, όσον αφορά την υπόθεση T-458/09, και κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως II, όσον αφορά την υπόθεση T-171/10.
- 26 Με τις εν λόγω προσφυγές, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση I και την προσβαλλόμενη απόφαση II αντιστοίχως·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 27 Σε κάθε προσφυγή, η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 28 Κατόπιν εκθέσεως της εισηγήτριας δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας κατά την έννοια του άρθρου 64 του κανονισμού Διαδικασίας, ζήτησε από την Επιτροπή να προσκομίσει έγγραφα. Η τελευταία ανταποκρίθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

- 29 Κατόπιν σχετικού αιτήματος της προσφεύγουσας, στο οποίο δεν αντιτάχθηκε η Επιτροπή, οι υποθέσεις T-458/09 και T-171/10 ενώθηκαν προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και έκδοση κοινής αποφάσεως με διάταξη του προέδρου του όγδοου τμήματος της 30ής Ιουνίου 2011.
- 30 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις που τους έθεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 15ης Σεπτεμβρίου 2011.

Σκεπτικό

- 31 Προς στήριξη των προσφυγών της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του κανονισμού 1/2003. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της «αρχής του δίκαιου χαρακτήρα της διαδικασίας». Τέλος, ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του κανονισμού 1/2003

- 32 Με τον πρώτο της λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του κανονισμού 1/2003. Κατά την προσφεύγουσα, εφόσον η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια να εφαρμόσει το άρθρο 82 ΕΚ και το άρθρο 102 ΣΛΕΕ σε δραστηριότητες εντός της επικράτειας της Σλοβακικής Δημοκρατίας προ της προσχωρήσεώς της στην Ένωση, δεν είχε την εξουσία να ζητήσει, δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, πληροφορίες αναφορικά με την προγενέστερη της εν λόγω προσχωρήσεως περίοδο.
- 33 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει συναφώς ότι το άρθρο 82 ΕΚ και το άρθρο 102 ΣΛΕΕ δεν εφαρμόζονται στην περίοδο που καλύπτουν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, δεδομένου ότι η αρμοδιότητα της Επιτροπής περιορίζεται στις καταχρηστικές πρακτικές εκ μέρους επιχειρήσεων που κατέχουν δεσπόζουσα θέση στην κοινή αγορά ή σε σημαντικό τμήμα αυτής, κατά το μέτρο που ενδέχεται να επηρεασθεί το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Στην προκειμένη, όμως, περίπτωση, οι προϋποθέσεις αυτές δεν συνέτρεχαν πριν την 1η Μαΐου 2004. Συγκεκριμένα, πριν την ημερομηνία αυτή, η σλοβακική αγορά τηλεπικοινωνιών δεν αποτελούσε τμήμα της κοινής αγοράς, η δε συμπεριφορά της προσφεύγουσας δεν ήταν δυνατόν να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών. Τούτο δεν αμφισβητείται, εξάλλου, από την Επιτροπή στις προσβαλλόμενες αποφάσεις I και II. Επιπροσθέτως, η ευρωπαϊκή συμφωνία για την εγκαθίδρυση σύνδεσης μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Σλοβακικής Δημοκρατίας, αφετέρου (ΕΕ 1994, L 359, σ. 2) δεν κατέστησε τα άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ ούτε τα άρθρα 101 ΣΛΕΕ και 102 ΣΛΕΕ άμεσα εφαρμοστέα στη Σλοβακική Δημοκρατία πριν την προσχώρησή της στην Ένωση.
- 34 Κατά την προσφεύγουσα, οι υποχρεώσεις και οι αρμοδιότητες της Επιτροπής που απορρέουν από τον κανονισμό 1/2003, ιδίως από το άρθρο 18, παράγραφος 3, και το άρθρο 24, παράγραφος 1, στοιχείο δ', καθορίζονται και περιορίζονται από τον σκοπό της έρευνας, ήτοι την εφαρμογή των κανόνων περί ανταγωνισμού της Ένωσης και, επομένως, από το πεδίο εφαρμογής των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ, αφενός, και των άρθρων 101 ΣΛΕΕ και 102 ΣΛΕΕ, αφετέρου. Ως προς τούτο, ο περιεχόμενος στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 όρος «απαραίτητες πληροφορίες» απαιτεί επαρκή συνάφεια μεταξύ της αιτήσεως παροχής πληροφοριών και της πιθανολογούμενης παραβάσεως. Εντούτοις, στις υπό κρίση υποθέσεις, ουδεμία συνάφεια υφίσταται μεταξύ των ζητούμενων πληροφοριών και της πιθανολογούμενης παραβάσεως, εφόσον δεν μπορεί να διαπιστωθεί κάποια παράβαση πριν την 1η Μαΐου 2004. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να διεξαγάγει έρευνα δυνάμει του άρθρου 82 ΕΚ και του άρθρου 102 ΣΛΕΕ και δεν μπορεί να βασιστεί σε πληροφορίες που αφορούν τη συμπεριφορά της προσφεύγουσας κατά την περίοδο πριν την

- προσχώρηση της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση, προκειμένου να εκτιμήσει τη συμβατότητα των πρακτικών της προσφεύγουσας προς τους κανόνες περί ανταγωνισμού της Ένωσης κατόπιν της εν λόγω προσχωρήσεως.
- 35 Προκαταρκτικώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως ρητώς ανέφερε η Επιτροπή στο απευθυνόμενο στην προσφεύγουσα ηλεκτρονικό μήνυμα της 5ης Ιουνίου 2009 (βλ. σκέψη 6 ανωτέρω), στην τέταρτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως I και στην ένατη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως II, και όπως επανέλαβε στα υπομνήματά της και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις I και II αποβλέπουν στη συλλογή συγκεκριμένων πραγματικών στοιχείων, ορισμένα εκ των οποίων είναι προγενέστερα της 1ης Μαΐου 2004, προκειμένου να διερευνηθεί η ενδεχόμενη ύπαρξη, μετά την ημερομηνία αυτή, μιας αρνήσεως διενέργειας συναλλαγών εκ μέρους της προσφεύγουσας και των εταιριών που αυτή ελέγχει, μιας ενδεχόμενης συμπίεσσης των τιμών και κάθε άλλης ενδεχόμενης συμπεριφοράς αποκλεισμού αναφορικά με υπηρεσίες αδεσμοποίητης προσβάσεως στον τοπικό βρόχο σε επίπεδο χονδρικής, με άλλες υπηρεσίες ευρυζωνικής προσβάσεως σε επίπεδο χονδρικής και με υπηρεσίες ευρυζωνικής προσβάσεως σε επίπεδο λιανικής. Αντιθέτως, η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν επρόκειτο, στο στάδιο αυτό, περί διαπιστώσεως παραβάσεως των κανόνων περί ανταγωνισμού για την περίοδο πριν την 1η Μαΐου 2004.
- 36 Πρέπει να επισημανθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', ΕΚ, η δράση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας περιλαμβάνει, υπό τους όρους και σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που προβλέπει η Συνθήκη, την καθιέρωση συστήματος που να εξασφαλίζει ανόθευτο ανταγωνισμό εντός της εσωτερικής αγοράς. Επιπλέον, από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβόνας, το άρθρο 3, παράγραφος 3, ΣΕΕ διευκρινίζει ότι η Ένωση εγκαθιδρύει εσωτερική αγορά. Κατά το προσαρτημένο στις ΣΕΕ και ΣΛΕΕ Πρωτόκολλο αριθ. 27 σχετικά με την εσωτερική αγορά και τον ανταγωνισμό (ΕΕ 2010, C 83, σ. 309), η εσωτερική αυτή αγορά περιλαμβάνει σύστημα που εξασφαλίζει ότι δεν στρεβλώνεται ο ανταγωνισμός.
- 37 Τα άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ, καθώς και τα άρθρα 101 ΣΛΕΕ και 102 ΣΛΕΕ, συγκαταλέγονται μεταξύ των κανόνων περί ανταγωνισμού οι οποίοι, όπως αυτοί που διαλαμβάνονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΣΛΕΕ, είναι αναγκαίοι για τη λειτουργία της εν λόγω εσωτερικής αγοράς.
- 38 Συγκεκριμένα, με τέτοιους κανόνες επιδιώκεται ακριβώς η αποφυγή της νοθεύσεως του ανταγωνισμού εις βάρος του γενικού συμφέροντος, των επιμέρους επιχειρήσεων και των καταναλωτών, γεγονός που συμβάλλει επομένως στη διασφάλιση της ευημερίας στην Ένωση (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2011, C-52/09, TeliaSonera, Συλλογή 2011, σ. I-527, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 39 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι ο κανονισμός 1/2003, που θεσπίστηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 83, παράγραφος 1, ΕΚ, αποσκοπεί, κατά το γράμμα της παραγράφου 2, στοιχείο α', του ίδιου άρθρου, στο να εξασφαλισθεί η τήρηση των απαγορεύσεων των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ.
- 40 Προς τούτο, ο κανονισμός 1/2003 παρέχει στην Επιτροπή ευρεία εξουσία έρευνας και ελέγχου ορίζοντας, στο άρθρο 18, παράγραφος 1, ότι, «[π]ρος εκπλήρωση των καθηκόντων που της ανατίθενται βάσει του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή δύναται, κατόπιν απλής αιτήσεως ή βάσει αποφάσεως, να ζητήσει από επιχειρήσεις και ενώσεις επιχειρήσεων να παράσχουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες». Η εικοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού ορίζει σχετικώς ότι η Επιτροπή «θα πρέπει να έχει [στο εσωτερικό της Ένωσης] την εξουσία να απαιτεί τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τον εντοπισμό [...] περιπτώσεων καταχρηστικής εκμετάλλευσης δεσπόζουσας θέσεως, η οποία απαγορεύεται βάσει του άρθρου 82 [ΕΚ]».
- 41 Επομένως, προκειμένου να διαφυλάξει την πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να υποχρεώσει μια επιχείρηση να παράσχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες που αναφέρονται σε πραγματικά περιστατικά των

οποίων μπορεί να λάβει γνώση και να της κοινοποιήσει, εν ανάγκη, τα σχετικά έγγραφα που κατέχει, έστω και αν αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να αποδειχθεί, σε βάρος της ίδιας ή άλλης επιχειρήσεως, η ύπαρξη συμπεριφοράς θίγουσας τον ανταγωνισμό [βλ. εικοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1/2003· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, όσον αφορά την εφαρμογή του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων [81 ΕΚ] και [82 ΕΚ] (ΕΕ 1962, 13, σ. 204), αποφάσεις του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 1989, 374/87, Orkem κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 3283, σκέψεις 34 και 35· της 7ης Ιανουαρίου 2004, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P και C-219/00 P, Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-123, σκέψη 61, και της 29ης Ιουνίου 2006, C-301/04 P, Επιτροπή κατά SGL Carbon, Συλλογή 2006, σ. I-5915, σκέψη 41· απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2010, T-446/05, Amann & Söhne και Cousin Filterie κατά Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. II-1255, σκέψη 327].

- 42 Κατά τη νομολογία, η έννοια «απαραίτητες πληροφορίες» πρέπει να ερμηνευθεί σε συνάρτηση με τους σκοπούς για τους οποίους χορηγήθηκε στην Επιτροπή η συγκεκριμένη εξουσία έρευνας. Η απαίτηση υπάρξεως σχέσεως μεταξύ της αιτήσεως παροχής πληροφοριών και της πιθανολογούμενης παραβάσεως Ικανοποιείται εφόσον, στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, η αίτηση αυτή μπορεί θεμιτώς να θεωρηθεί ως σχετιζόμενη με την πιθανολογούμενη παράβαση, ώστε να μπορεί ευλόγως η Επιτροπή να υποθέσει ότι το έγγραφο θα τη βοηθήσει να καθορίσει κατά πόσον έλαβε χώρα η πιθανολογούμενη παράβαση (απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 1991, T-39/90, SEP κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-1497, σκέψη 29, που επικυρώθηκε, κατόπιν αιτήσεως αναιρέσεως, με απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 1994, C-36/92 P, SEP κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-1911, σκέψη 21, και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα F. G. Jacobs στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση της 19ης Μαΐου 1994, C-36/92 P, SEP κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-1911, σημείο 21).
- 43 Επιπλέον, η Επιτροπή μπορεί να απαιτήσει μόνον την κοινοποίηση των πληροφοριών εκείνων που θα της επέτρεπαν να ελέγξει τις πιθανολογούμενες παραβάσεις οι οποίες δικαιολογούν τη διεξαγωγή της έρευνας και προσδιορίζονται στην αίτηση παροχής πληροφοριών (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 1991, SEP κατά Επιτροπής, προαπαρταθείσα, σκέψη 25, και της 8ης Μαρτίου 1995, T-34/93, Société Générale κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-545, σκέψη 40). Εξάλλου, λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας της Επιτροπής για διεξαγωγή ερευνών και ελέγχων, σε αυτήν απόκειται να εκτιμήσει τον αναγκαίο χαρακτήρα των πληροφοριών που ζητεί από τις οικείες επιχειρήσεις (βλ., συναφώς, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1982, 155/79, AM & S Europe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 1575, σκέψη 17· Orkem κατά Επιτροπής, σκέψη 41 ανωτέρω, σκέψη 15· της 22ας Οκτωβρίου 2002, C-94/00, Roquette Frères, Συλλογή 2002, σ. I-9011, σκέψη 78, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Μαρτίου 2007, T-340/04, France Télécom κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-573, σκέψη 148).
- 44 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο υπογράμμισε επανειλημμένως, στο πλαίσιο εφαρμογής του κανονισμού 17, ότι η επιχείρηση που αποτελεί αντικείμενο μέτρου έρευνας έχει υποχρέωση ενεργού συνεργασίας, η οποία συνεπάγεται ότι πρέπει να θέτει στη διάθεση της Επιτροπής όλα τα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με το αντικείμενο της έρευνας (αποφάσεις Orkem κατά Επιτροπής, σκέψη 41 ανωτέρω, σκέψη 27· Aalborg Portland κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 41 ανωτέρω, σκέψη 62, και Επιτροπή κατά SGL Carbon, σκέψη 41 ανωτέρω, σκέψη 40).
- 45 Λαμβανομένων υπόψη του γράμματος του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003, του σκοπού του και σύμφωνα με την υπομνησθείσα στις ανωτέρω σκέψεις 41 έως 44 νομολογία, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι εξουσίες διεξαγωγής ερευνών που προβλέπει η εν λόγω διάταξη εξαρτώνται μόνον από την απαίτηση να είναι αναγκαίες οι ζητούμενες πληροφορίες, η οποία εκτιμάται από την Επιτροπή, προκειμένου να εξακριβωθούν οι πιθανολογούμενες παραβάσεις που δικαιολογούν τη διεξαγωγή έρευνας και, ιδίως, να εντοπισθεί, εν προκειμένω, καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως, απαγορευόμενη από το άρθρο 82 ΕΚ και από το άρθρο 102 ΣΛΕΕ. Επομένως, τυχόν ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 που θα είχε ως αποτέλεσμα

- να απαγορεύεται, καταρχήν, στην Επιτροπή να ζητεί από επιχείρηση πληροφορίες σχετικά με περίοδο κατά την οποία οι κανόνες περί ανταγωνισμού της Ένωσης δεν εφαρμόζονταν ως προς αυτήν, μολονότι τέτοιες πληροφορίες θα ήταν απαραίτητες για τον εντοπισμό ενδεχόμενης παραβάσεως των προαναφερθέντων κανόνων αφής στιγμής θα εφαρμόζονταν ως προς αυτήν, θα καθιστούσε ενδεχομένως τη διάταξη αυτή άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας και θα αντέβαινε στην υποχρέωση της Επιτροπής να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της προκειμένης υποθέσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1991, C-269/90, Technische Universität München, Συλλογή 1991, σ. I-5469, σκέψη 14· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 1992, T-44/90, La Cinq κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1, σκέψη 86, και της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, T-191/98, T-212/98 έως T-214/98, Atlantic Container Line κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-3275, σκέψη 404).
- 46 Εξάλλου, μια τέτοια ερμηνεία βασίζεται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι οι πληροφορίες σχετικά με περίοδο κατά την οποία οι κανόνες περί ανταγωνισμού της Ένωσης δεν εφαρμόζονταν σε μια επιχείρηση θα καθιστούσαν δυνατή την αποσαφήνιση μόνον των γεγονότων εκείνων τα οποία έλαβαν χώρα κατά την ίδια περίοδο.
- 47 Καταρχάς, το Δικαστήριο έχει συναφώς ήδη κρίνει ότι, όσον αφορά τους ελέγχους που είχαν αποφασισθεί δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 και είχαν διενεργηθεί σε ισπανικές επιχειρήσεις λίγο μετά την προσχώρηση του Βασιλείου της Ισπανίας στην Κοινότητα, ουδείς κανόνας περιορίζει την ερευνητική αρμοδιότητα της Επιτροπής αποκλειστικώς στις ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν μετά την προσχώρηση (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Οκτωβρίου 1989, 97/87 έως 99/87, Dow Chemical Ibérica κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 3165, σκέψη 63).
- 48 Περαιτέρω, όπως έκρινε το νυν Γενικό Δικαστήριο στην απόφαση της 30ής Μαΐου 2006, T-198/03, Bank Austria Creditanstalt κατά Επιτροπής (Συλλογή 2006, σ. II-1429, σκέψη 89) που αφορούσε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ, η περιλαμβανόμενη σε απόφαση περί επιβολής προστίμων μνεία περί πραγματικών διαπιστώσεων που αφορούν σύμπραξη δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι η Επιτροπή είναι αρμόδια για τη διαπίστωση της σχετικής παραβάσεως ή από την προϋπόθεση ότι έχει πράγματι διαπιστώσει τέτοια παράβαση. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δύναται νομίμως να περιγράφει, σε απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση και επιβάλλουσα κύρωση, το πραγματικό και ιστορικό πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται η επικρινόμενη συμπεριφορά (βλ., επίσης, ενδέκατη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως I και πέμπτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως II).
- 49 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προβάλει σχετικώς ότι η απόφαση Bank Austria Creditanstalt κατά Επιτροπής, σκέψη 48 ανωτέρω, δεν ασκεί εν προκειμένω επιρροή, δεδομένου ότι, στην υπόθεση αυτή, ο δικαστής της Ένωσης δεν αποφάνθηκε επί της αρμοδιότητας της Επιτροπής ως προς τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών υπό περιστάσεις στις οποίες δεν εφαρμόζονταν οι κανόνες περί ανταγωνισμού της Ένωσης, αλλά αποφάνθηκε αποκλειστικώς επί του δικαιώματος της Επιτροπής να δημοσιεύει ορισμένες πληροφορίες σχετικά με την περίοδο προ της προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας στην Ένωση.
- 50 Πράγματι, αφενός, η προσφεύγουσα στην εν λόγω υπόθεση είχε ρητώς υποστηρίξει ότι η δημοσίευση τμημάτων της αποφάσεως περί επιβολής προστίμων τα οποία σχετίζονταν με την περίοδο προ της προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας στην Ένωση ήταν παράνομη διότι, μεταξύ άλλων, η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια να αποφανθεί επί της παραβάσεως που είχε διαπράξει η προσφεύγουσα στην Αυστρία κατά την περίοδο αυτή. Αφετέρου, από την απόφαση αυτή προκύπτει ότι το τότε Πρωτοδικείο έκρινε, πράγματι, όχι μόνον ότι η συμπερίληψη, σε απόφαση περί επιβολής προστίμων, πραγματικών διαπιστώσεων που αφορούν σύμπραξη δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι η Επιτροπή είναι αρμόδια για τη διαπίστωση της σχετικής παραβάσεως ή ότι έχει πράγματι διαπιστώσει τέτοια παράβαση, αλλά, επίσης, ότι το ίδιο ίσχυε για τη δημοσίευση τέτοιων

διαπιστώσεων, δεδομένου ότι αυτή ενδέχεται να είναι χρήσιμη προκειμένου να αντιληφθεί το ενδιαφερόμενο κοινό πλήρως τους λόγους μιας τέτοιας απόφασης (απόφαση Bank Austria Creditanstalt κατά Επιτροπής, σκέψη 48 ανωτέρω, σκέψεις 81 και 89).

- 51 Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι ο δικαστής της Ένωσης αναγνώρισε ότι είναι αναγκαίο για την Επιτροπή, στο πλαίσιο υποθέσεων που αφορούν την εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ, να ζητεί πληροφορίες σχετικά με περίοδο προγενέστερη του χρονικού διαστήματος διαπράξεως των παραβάσεων προκειμένου να διευκρινιστεί το πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται μια συμπεριφορά κατά τη διάρκεια της τελευταίας αυτής περιόδου. Στην απόφασή του της 14ης Δεκεμβρίου 2006, T-259/02 έως T-264/02 και T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2006, σ. II-5169, σκέψη 150), το τότε Πρωτοδικείο υπογράμμισε ότι είναι σύνηθες να περιγράφει η Επιτροπή, σε μια απόφαση περί επιβολής προστίμων, το ευρύτερο πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η παραβατική συμπεριφορά. Η προβαλλόμενη από την προσφεύγουσα περίπτωση ότι οι οικείες επιχειρήσεις δεν αμφισβήτησαν, στην υπόθεση αυτή, την ακρίβεια των συγκεκριμένων διαπιστώσεων που περιέχονταν στην οικεία απόφαση για τον λόγο ότι αυτές δεν στηρίζονταν σε αποδείξεις χρονολογούμενες από την κρίσιμη περίοδο (προπαρατεθείσα απόφαση Raiffeisen Zentralbank Österreich κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 151) δεν ασκεί επιρροή συναφώς. Εξάλλου, στην απόφασή του της 8ης Ιουλίου 2008, T-54/03, Lafarge κατά Επιτροπής (που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 428), το Πρωτοδικείο έκρινε, επίσης, ότι ένα προγενέστερο του χρονικού διαστήματος διαπράξεως των παραβάσεων έγγραφο μπορούσε να ληφθεί υπόψη από την Επιτροπή «προκειμένου να σχηματισθεί συνολική εικόνα των επαφών μεταξύ των ανταγωνιστών και [μπορούσε] επομένως να επιβεβαιώσει την ερμηνεία άλλων αποδείξεων σύμφωνα με τις οποίες οι συγκεκριμένες ανταγωνίστριες επιχειρήσεις [είχαν], εν προκειμένω, επαφές μεταξύ τους για την αύξηση των τιμών».
- 52 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα κατά τα οποία, καταρχήν, η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηριχθεί σε πληροφορίες που σχετίζονταν με τη συμπεριφορά της προσφεύγουσας πριν την προσχώρηση της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση, προκειμένου να εκτιμήσει τη συμβατότητα των μεταγενέστερων της εν λόγω προσχωρήσεως πρακτικών αυτής προς τους κανόνες περί ανταγωνισμού της Ένωσης.
- 53 Η προσφεύγουσα σημειώνει, εξάλλου, ότι ουδεμία προγενέστερη της 1ης Μαΐου 2004 συμπεριφορά θα μπορούσε να ασκεί επιρροή στην εκτίμηση κατά πόσον παρέβη το άρθρο 82 ΕΚ ή το άρθρο 102 ΣΛΕΕ πριν την 1η Μαΐου 2004. Υποστηρίζει, συγκεκριμένα, ότι ουδεμία σχέση υφίσταται μεταξύ του νομικού κριτηρίου της επίμαχης παραβάσεως και των ζητούμενων πληροφοριών, δεδομένου ότι το άρθρο 82 ΕΚ και το άρθρο 102 ΣΛΕΕ δεν εφαρμόζονταν στα πραγματικά περιστατικά που αφορούσε η έρευνα της Επιτροπής πριν την 1η Μαΐου 2004.
- 54 Το επιχείρημα αυτό είναι απορριπτό. Συγκεκριμένα, πρέπει, πρώτον, να γίνει δεκτό ότι οι πληροφορίες ή τα έγγραφα σχετικά με τις εξελίξεις στις επίμαχες αγορές και με τις δραστηριοποιούμενες στις αγορές αυτές επιχειρήσεις μπορούν να επιτρέπουν στην Επιτροπή, ανεξαρτήτως του προγενέστερού τους χαρακτήρα σε σχέση με την πιθανολογούμενη περίοδο διαπράξεως των παραβάσεων, να προσδιορίσει τις επίμαχες αγορές ή να καθορίσει κατά πόσον η οικεία επιχείρηση κατέχει δεσπόζουσα θέση στις αγορές αυτές (δέκατη τρίτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως I).
- 55 Δεύτερον, όσον αφορά τις καταχρηστικές πρακτικές που προέβαλε η Επιτροπή προκειμένου να δικαιολογήσει την κίνηση της διαδικασίας παραβάσεως (βλ. σκέψη 3 ανωτέρω), πρέπει, επίσης, να υπογραμμισθεί ότι ορισμένα στοιχεία σχετικά με έξοδα πριν την 1η Μαΐου 2004 μπορούσαν να αποβούν αναγκαία για τον προσδιορισμό ενδεχόμενης συμπίεσεως του περιθωρίου τιμών, κάτι που παραδέχθηκε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Επομένως, ορισμένες επενδυτικές δαπάνες ενδέχεται να πρέπει να αποσβέννυνται εντός περιόδου που δεν συμπίπτει απαραίτητως με την περίοδο διαπράξεως των παραβάσεων (βλ. τρίτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως II). Τούτο προκύπτει, εξάλλου, από την προβληθείσα εκ μέρους της προσφεύγουσας πρακτική που ακολούθησε η Επιτροπή στις αποφάσεις της τις σχετικές με τις καταχρήσεις

- δεσπόζουσας θέσεως [βλ. αιτιολογικές σκέψεις 76 και 77 της αποφάσεως της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2003 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 82 ΕΚ (COMP/38.233 — Wanadoo Interactive). βλ. επίσης, μεταξύ άλλων, αιτιολογικές σκέψεις 328, 474 έως 489 της αποφάσεως της Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 2007 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 82 ΕΚ (COMP/38.784 — Wanadoo España/Telefónica)]. Συναφώς, πρέπει να απορριφθεί το προβληθέν στην υπόθεση T-171/10 επιχείρημα της προσφεύγουσας, κατά το οποίο οι ειδικές πληροφορίες που ζήτησε η Επιτροπή πρέπει, εν προκειμένω, να είναι «αυστηρώς» απαραίτητες για την εφαρμογή του κριτηρίου της συμπίεσεως των περιθωρίων κέρδους. Συγκεκριμένα, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, η προταθείσα από την προσφεύγουσα ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 θα είχε ως αποτέλεσμα να απαιτείται από την Επιτροπή να γνωρίζει, πριν από κάθε αίτηση παροχής πληροφοριών, το περιεχόμενο των ζητούμενων εγγράφων, καθώς και τη σημασία τους για την έρευνα.
- 56 Επιπλέον, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι σχετικές με τα έξοδα διαθέσιμες πληροφορίες δεν αφορούν ειδικά μία περίοδο που δεν σχετίζεται με την παράβαση [βλ. υποσημείωση στη σελίδα 64 της αποφάσεως της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2003 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 82 ΕΚ (COMP/38.233 — Wanadoo Interactive)]. Η προσφεύγουσα, εξάλλου, δέχθηκε ότι επρόκειτο για μια τέτοια περίπτωση, καθόσον με το ηλεκτρονικό μήνυμα της 14ης Αυγούστου 2009 ανέφερε στην Επιτροπή ότι είχε αποφασίσει να της κοινοποιήσει ορισμένα στοιχεία για το έτος 2004, προγενέστερα της προσχωρήσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση, «δεδομένου ότι δεν ήταν δυνατόν να διαχωριστούν με κατανοητό τρόπο τα οικεία στοιχεία» (βλ. σκέψη 10 ανωτέρω).
- 57 Τέλος, όπως ορθώς σημειώνει η Επιτροπή, τα έγγραφα τα οποία αναφέρονται στις αποφάσεις που έλαβε η προσφεύγουσα ή στις συμφωνίες που συνήφθηκαν από αυτήν πριν την 1η Μαΐου 2004, αλλά υλοποιήθηκαν μετά την προσχώρηση της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση μπορούν εξίσου να κριθούν απαραίτητα για την Επιτροπή, προκειμένου να μπορέσει να αποδείξει τα προγενέστερα της εν λόγω προσχωρήσεως πραγματικά περιστατικά και να τα ερμηνεύσει ορθώς.
- 58 Επομένως, στοιχεία που καταδεικνύουν ενδεχόμενη πρόθεση εκτοπισμού των ανταγωνιστών από την αγορά μπορούν να αποβούν χρήσιμα στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 82 ΕΚ, προκειμένου να ερευνηθεί προσηκόντως η υπόθεση (βλ., συναφώς, αναφορικά με απόφαση διατάσσουσα τη διενέργεια ελέγχου, απόφαση France Télécom κατά Επιτροπής, σκέψη 43 ανωτέρω, σκέψη 150· βλ. επίσης, συναφώς, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 3ης Ιουλίου 1991, C-62/86, AKZO κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-3359, σκέψεις 71 και 72, και TeliaSonera, σκέψη 38 ανωτέρω, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 59 Σημειωτέον, τρίτον, ότι, κατά το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή δύναται, με απόφασή της, να επιβάλλει πρόστιμα σε επιχειρήσεις, οσάκις αυτές παραβιάζουν, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας, το άρθρο 82 ΕΚ. Έχει, όμως, κριθεί ότι, για να εκτιμήσει τη σοβαρότητα των παραβάσεων των κανόνων περί ανταγωνισμού που προσάπτονται σε επιχείρηση, προκειμένου να καθορίσει το ανάλογο ύψος του προστίμου, η Επιτροπή μπορεί, μεταξύ άλλων, να λαμβάνει υπόψη την ιδιαίτερη σοβαρότητα παραβάσεων που εντάσσονται σε προμελετημένη και συνεκτική στρατηγική, η οποία αποσκοπεί, με διάφορες πρακτικές εξοβελισμού έναντι των ανταγωνιστών, στο να διατηρήσει τεχνητώς ή να ενισχύσει τη δεσπόζουσα θέση της επιχειρήσεως σε αγορές όπου ο ανταγωνισμός ήταν ήδη περιορισμένος, (βλ., συναφώς, αποφάσεις του νυν Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 1994, T-83/91, Tetra Pak κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-755, σκέψη 241, και της 25ης Ιουνίου 2010, T-66/01, Imperial Chemical Industries κατά Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. II-2631, σκέψη 372 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 60 Εξ αυτού προκύπτει ότι πληροφορίες και έγγραφα ακόμα και προγενέστερα της περιόδου διαπράξεως των παραβάσεων, όπως ορισμένες εσωτερικές παρουσιάσεις της προσφεύγουσας που μνημονεύονται στο σημείο IV του παραρτήματος I της προσβαλλομένης αποφάσεως I, και των οποίων ο κρίσιμος χαρακτήρας αμφισβητείται από την προσφεύγουσα, τα οποία θα ήταν ικανά να αποδείξουν την ύπαρξη στρατηγικής αποκλεισμού της προσφεύγουσας, μπορούν να βοηθήσουν την Επιτροπή να

προσδιορίζει τη σοβαρότητα της ενδεχόμενης παραβάσεως και, ως εκ τούτου, μπορούν να θεωρηθούν απαραίτητα ώστε να είναι η Επιτροπή σε θέση να φέρει εις πέρας τα καθήκοντα που της ανατέθηκαν με τον κανονισμό 1/2003, υπό την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.

- 61 Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το γεγονός ότι η έννοια της καταχρήσεως δεσπόζουσας θέσεως είναι αντικειμενική και δεν προϋποθέτει πρόθεση βλάβης δεν συνεπάγεται ότι η πρόθεση προσφυγής σε πρακτικές ξένες προς τον θεμιτό ανταγωνισμό στερείται εν πάση περιπτώσει σημασίας, καθώς αυτή δύναται να λαμβάνεται υπόψη προς στήριξη του συμπεράσματος ότι η οικεία επιχείρηση προέβη σε κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως, έστω και αν ένα τέτοιο συμπέρασμα πρέπει κατ' αρχήν να θεμελιώνεται επί της αντικειμενικής διαπιστώσεως ότι η καταχρηστική συμπεριφορά υιοθετήθηκε στην πράξη. Επομένως, η Επιτροπή δύναται να εξετάσει τα εσωτερικά έγγραφα των οικείων επιχειρήσεων, δεδομένου ότι αυτά μπορούν να αποδείξουν κατά πόσον ο αποκλεισμός του ανταγωνισμού ήταν ηθελημένος ή, αντιθέτως, να δώσουν διαφορετική εξήγηση των εξεταζομένων πρακτικών.
- 62 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω αναλύσεων και χωρίς να χρειάζεται να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί των προβληθέντων στην υπόθεση T-458/09 επιχειρημάτων της Επιτροπής, τα οποία αντλούνται από την εκ μέρους της προσφεύγουσας χρήση απενοχοποιητικών πληροφοριακών στοιχείων, προγενέστερων της 1ης Μαΐου 2004, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι τα προγενέστερα της ημερομηνίας αυτής έγγραφα και οι πληροφορίες δεν είναι λυσιτελή για την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση ενδεχόμενης άρνησης παροχής πληροφοριών, ενδεχόμενης συμπίεσεως των τιμών και κάθε άλλης ενδεχόμενης συμπεριφοράς αποκλεισμού (βλ. πρώτη αιτιολογική σκέψη των προσβαλλομένων αποφάσεων I και II), λόγω του ότι η διαπίστωση τέτοιων παραβάσεων μπορεί να στηρίζεται μόνο σε αντικειμενικά και μεταγενέστερα της παραβάσεως στοιχεία.
- 63 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα υποστήριξε, τέλος, ότι δεν υφίστατο αντικειμενικός σύνδεσμος μεταξύ του συνόλου των ζητούμενων πληροφοριών και των πιθανολογούμενων παραβάσεων, γεγονός που θα δικαιολογούσε, επικουρικός, μερική ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων, καθόσον αυτές αφορούν, εν μέρει τουλάχιστον, ορισμένες πληροφορίες που δεν παρουσιάζουν αντικειμενικό σύνδεσμο με τις πιθανολογούμενες παραβάσεις. Εντούτοις, χωρίς να χρειάζεται να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του εκ μέρους της Επιτροπής αμφισβητούμενου παραδεκτού ενός τέτοιου αιτήματος, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα ουδόλως το τεκμηρίωσε, με αποτέλεσμα να πρέπει να απορριφθεί.
- 64 Κατόπιν του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παραβίαση της «αρχής του δίκαιου χαρακτήρα της διαδικασίας»

- 65 Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, λαμβάνοντας τις προσβαλλόμενες αποφάσεις I και II, η Επιτροπή παραβίασε την «αρχή του δίκαιου χαρακτήρα της διαδικασίας», που κατοχυρώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2007, C 303, σ. 1, στο εξής: Χάρτης). Κατ' ουσίαν, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν διεξάγει την έρευνά της με την απαιτούμενη προσοχή, σοβαρότητα και επιμέλεια, εφόσον η ανάλυση μιας μεταγενέστερης της προσχωρήσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση συμπεριφοράς επηρεάζεται από πληροφορίες προγενέστερες της εν λόγω προσχωρήσεως, ενώ η επίμαχη προγενέστερη της προσχωρήσεως συμπεριφορά είναι απολύτως νόμιμη από απόψεως του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι, στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει προφανώς παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.

- 66 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η τριακοστή έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1/2003 διευκρινίζει ότι αυτός «σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται, ειδικότερα, από τον Χάρτη [των] Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης» και ότι «θα πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται σύμφωνα με αυτά τα δικαιώματα και τις αρχές». Επιπλέον, από της θέσεως σε ισχύ της Συνθήκης της Λισσαβώνας, ο Χάρτης έχει το ίδιο νομικό κύρος με τις Συνθήκες, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, ΣΕΕ.
- 67 Το άρθρο 41 του Χάρτη, που φέρει τον τίτλο «Δικαίωμα χρηστής διοίκησης», ορίζει στην παράγραφο 1 ότι «[κ]άθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην αμερόληπτη, δίκαιη και εντός ευλόγου χρόνου εξέταση των υποθέσεων του από τα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης».
- 68 Κατά την αφορώσα την αρχή της χρηστής διοίκησης νομολογία του δικαστή της Ένωσης, οσάκις τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν εξουσία εκτιμήσεως, ο σεβασμός των εγγυήσεων που απονέμει η έννομη τάξη της Ένωσης στις διοικητικές διαδικασίες έχει ακόμη μεγαλύτερη σημασία. Μεταξύ των εγγυήσεων αυτών περιλαμβάνονται, κυρίως, η υποχρέωση για το αρμόδιο όργανο να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της οικείας υποθέσεως (απόφαση Technische Universität München, σκέψη 45 ανωτέρω, σκέψη 14· αποφάσεις La Cinq κατά Επιτροπής, σκέψη 45 ανωτέρω, σκέψη 86, και Atlantic Container Line κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 45 ανωτέρω, σκέψη 404).
- 69 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω διευκρινίσεων πρέπει να καθορισθεί κατά πόσον, εκδίδοντας τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της χρηστής διοίκησης.
- 70 Κατά πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν μπορεί, προκειμένου να αποδείξει παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ μετά την 1η Μαΐου 2004, να επιχειρεί να συλλέξει πληροφορίες για τη συμπεριφορά της προσφεύγουσας στην αγορά για χρονικό διάστημα κατά το οποίο η τελευταία δεν όφειλε να τηρεί την εν λόγω διάταξη.
- 71 Το επιχείρημα αυτό είναι απορριπτό. Συγκεκριμένα, εξαιτίας ακριβώς της υποχρεώσεώς της να εξετάζει, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της οικείας υποθέσεως, η Επιτροπή οφείλει να προετοιμάζει μια απόφαση με τη δέουσα επιμέλεια και να λαμβάνει την απόφασή της βάσει κάθε στοιχείου που θα μπορούσε να την επηρεάσει. Προς τούτο, η Επιτροπή έχει την ευχέρεια να ζητήσει από επιχειρήσεις «όλες τις απαραίτητες πληροφορίες», δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003.
- 72 Όπως, όμως, προκύπτει από τις αναλύσεις στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, πληροφορίες και έγγραφα, έστω και προγενέστερα της προσχωρήσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση και της περιόδου διαπράξεως των παραβάσεων, ενδέχεται να είναι αναγκαία προκειμένου να δοθεί στην Επιτροπή η δυνατότητα να φέρει εις πέρας τα καθήκοντα που της αναθέτει ο κανονισμός 1/2003 κατά αμερόληπτο και δίκαιο τρόπο.
- 73 Κατά δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η έρευνα και η εκτίμηση της Επιτροπής θα βαρύνονται με πλάνες ως προς την αυτήν. Υποστηρίζει, συγκεκριμένα, ότι τα έγγραφα που οφείλει να προσκομίσει δυνάμει της προσβαλλομένης αποφάσεως I είναι ικανά να επηρεάσουν την άποψη της Επιτροπής σχετικά με την συμπεριφορά της προ της προσχωρήσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση. Πάντως, λαμβανομένων υπόψη των μνημονευθεισών στις σκέψεις 41 έως 62 ανωτέρω εξελίξεων, το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Σε κάθε περίπτωση, το επιχείρημα αυτό είναι απορριπτό, καθότι στηρίζεται σε μια αμιγώς υποθετική βάση. Πράγματι, αντικείμενο των προσβαλλομένων αποφάσεων I και II δεν είναι η ανάλυση της συμπεριφοράς της προσφεύγουσας μετά την 1η Μαΐου 2004.
- 74 Κατόπιν των ανωτέρω, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

- 75 Στο πλαίσιο του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, καθότι, στις προσβαλλόμενες αποφάσεις I και II, της ζήτησε πληροφορίες και έγγραφα σχετικά με προγενέστερη της προσχωρήσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση περίοδο, τα οποία δεν ήταν αναγκαία για την εκτίμηση της πιθανολογούμενης παραβάσεως του δικαίου ανταγωνισμού. Συναφώς, πρέπει να ληφθεί υπόψη η θεμελιώδης αρχή του απαραβίαστου της ιδιωτικής ζωής, η οποία επιτάσσει να μην ασκεί η Επιτροπή τις εξουσίες της ελέγχου καθ' υπέρβαση του αναγκαίου προς τούτο μέτρου. Επιπλέον, χωρίς να προβάλλει ρητώς λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ, όσον αφορά την προσβαλλόμενη απόφαση I, και του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, όσον αφορά την προσβαλλόμενη απόφαση II, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν εξηγεί με εύλογο τρόπο τον λόγο για τον οποίο οι ζητούμενες πληροφορίες είναι απαραίτητες για την εκτίμηση της υποτιθέμενης καταχρηστικής συμπεριφοράς μετά την 1η Μαΐου 2004. Ως προς τούτο, η προσφεύγουσα αναφέρει, εξάλλου, ότι η Επιτροπή έχει ήδη λάβει πληροφορίες που καλύπτουν πέντε και πλέον έτη από της προσχωρήσεως του κράτους μέλους αυτού στην Ένωση.
- 76 Κατά πρώτο λόγο, στο μέτρο που η προσφεύγουσα προτίθετο πράγματι να προβάλλει λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ και του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, τούτος πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, όπως έκρινε το Δικαστήριο στην απόφαση της 26ης Ιουνίου 1980, 136/79, National Panasonic κατά Επιτροπής (Συλλογή 1980, σ. 2033, σκέψη 25), αναφορικά με το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, και όπως έκρινε το τότε Πρωτοδικείο στην απόφαση Société Générale κατά Επιτροπής, σκέψη 43 ανωτέρω (σκέψη 62) αναφορικά με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, το άρθρο 18, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003 καθορίζει τα ουσιώδη στοιχεία αιτιολογίας μιας αποφάσεως περί παροχής πληροφοριών.
- 77 Επομένως, η διάταξη αυτή προβλέπει ότι η Επιτροπή «αναφέρει τη νομική βάση και το σκοπό της αίτησης, προσδιορίζει τι είδους πληροφορίες χρειάζεται και καθορίζει την προθεσμία υποβολής των ζητούμενων πληροφοριών». Η εν λόγω διάταξη διευκρινίζει εξάλλου ότι η Επιτροπή «[αναφέρει] και τις κυρώσεις [...] σύμφωνα με το άρθρο 23», [μνημονεύει] ή [επιβάλλει τις] κυρώσεις που προβλέπει το άρθρο 24» και «[αναφέρει] περαιτέρω το δικαίωμα να ζητηθεί η εξέταση της απόφασης από το Δικαστήριο». Συναφώς, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να γνωστοποιεί στον αποδέκτη τέτοιας αποφάσεως όλα τα στοιχεία που διαθέτει σχετικά με πιθανολογούμενες παραβάσεις ούτε να προβαίνει σε ακριβή νομικό χαρακτηρισμό των παραβάσεων αυτών, οφείλει, όμως, να προσδιορίσει σαφώς τα τεκμαιρόμενα γεγονότα που σκοπεύει να επαληθεύσει (απόφαση Société Générale κατά Επιτροπής, σκέψη 43 ανωτέρω, σκέψη 62).
- 78 Εν προκειμένω, πέραν του ότι, αφενός, η εικοστή και η εικοστή πρώτη αιτιολογική σκέψη και το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως I και, αφετέρου, η δέκατη έβδομη και η δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη και το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως II αναφέρονται ρητώς στις κυρώσεις και στο δικαίωμα προσφυγής που επισημάνθηκαν ανωτέρω στη σκέψη 77, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, στη δωδέκατη και στη δέκατη πέμπτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως I (βλ. σκέψεις 13 έως 16 ανωτέρω) και στην τρίτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως II (βλ. σκέψεις 21 έως 22 ανωτέρω), η Επιτροπή αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμο τους λόγους για τους οποίους οι πληροφορίες και τα έγγραφα που ζητούνταν στο παράρτημα των προσβαλλομένων αποφάσεων I και II ήταν απαραίτητες για την έρευνά της σχετικά με την πιθανολογούμενη παράβαση.
- 79 Ειδικότερα, η Επιτροπή ανέφερε ρητώς, αφενός, στη δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως I, τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών που περιείχονταν στα σημεία I και II του παραρτήματος I της προσβαλλομένης αποφάσεως I ήταν αναγκαίες και, αφετέρου, στη δέκατη πέμπτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως I, τους λόγους του αιτήματός της να προσκομισθούν τα μνημονευόμενα στις σκέψεις III και IV του εν λόγω παραρτήματος έγγραφα (βλ. σκέψεις 15 και 16 ανωτέρω). Η

- Επιτροπή εξήγησε επίσης, στην τρίτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης απόφασης ΙΙ, την αναγκαιότητα της «εκθέσεως τύπου UCN» και των πληροφοριών και εγγράφων σχετικά με το κόστος απόκτησης νέων πελατών και με ορισμένες δαπάνες κεφαλαίου της Slovak Telekom για την παροχή ορισμένων ευρυζωνικών υπηρεσιών (βλ. σκέψεις 21 και 22 ανωτέρω).
- 80 Κατά δεύτερο λόγο, παρότι η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις Ι και ΙΙ παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας, ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος.
- 81 Προκαταρκτικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι αιτήσεις παροχής πληροφοριών που απευθύνει η Επιτροπή σε επιχείρηση πρέπει να τηρούν την αρχή της αναλογικότητας και ότι η υποχρέωση παροχής πληροφοριών που επιβάλλεται σε επιχείρηση δεν πρέπει να αποτελεί για αυτήν δυσανάλογο βάρος σε σχέση με τις ανάγκες της έρευνας (βλ. αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 1991, SEP κατά Επιτροπής, σκέψη 42 ανωτέρω, σκέψεις 51 και 52, και Atlantic Container Line κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 45 ανωτέρω, σκέψη 418 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επιπλέον, κατά τη νομολογία, η ανάγκη προστασίας έναντι αυθαιρέτων ή δυσανάλογων παρεμβάσεων της δημόσιας αρχής στη σφαίρα της ιδιωτικής δραστηριότητας ενός προσώπου, φυσικού ή νομικού, αναγνωρίζεται ως γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης (βλ., συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, 46/87 και 227/88, Hoechst κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 2859, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 82 Πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή της ζήτησε πληροφορίες και έγγραφα σχετικά με την περίοδο προ της προσχωρήσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση, μολονότι τέτοιες πληροφορίες και έγγραφα δεν ήταν ούτε μπορούσαν να θεωρηθούν αναγκαία για την εκτίμηση της πιθανολογούμενης παραβάσεως. Ως προς τούτο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή είχε ήδη λάβει πληροφορίες που κάλυπταν πέντε και πλέον έτη από της προσχωρήσεως του κράτους μέλους αυτού στην Ένωση. Επομένως, η Επιτροπή την ανάγκασε, υπό την απειλή χρηματικών ποινών, να επενδύσει σημαντικούς ανθρώπινους πόρους και να παράσχει διάφορες μη δημόσιες πληροφορίες που δεν σχετιζόνταν με την περίοδο εφαρμογής του άρθρου 82 ΕΚ και του άρθρου 102 ΣΛΕΕ. Η διαπίστωση αυτή ενισχύεται από την εξέταση της φύσεως των ισχυρισμών που προβλήθηκαν ειδικότερα εις βάρος της προσφεύγουσας.
- 83 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στην υπόθεση T-458/09, η προσφεύγουσα ουδεμία διευκρίνιση παρέσχε ως προς τους λόγους για τους οποίους η υποχρέωση που της επιβλήθηκε να παράσχει διάφορες μη δημόσιες πληροφορίες ή να επενδύσει σημαντικούς ανθρώπινους πόρους σχετικώς αποτέλεσε δυσανάλογο για αυτήν βάρος σε σχέση με τις ανάγκες της έρευνας. Στην υπόθεση T-171/10, η προσφεύγουσα υπογράμμισε ότι το γεγονός ότι οι ζητηθείσες πληροφορίες δεν αφορούσαν την περίοδο της έρευνας, δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τη διαπίστωση καταχρήσεως κατά τη διάρκεια της περιόδου στην οποία αναφέρονταν και δεν αποτελούσαν μια προϋπόθεση *sine qua non* για τη διαπίστωση παραβάσεως που υποτίθεται ότι διαπράχθηκε μετά την προσχώρηση της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση συνεπαγόταν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ΙΙ παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας.
- 84 Εντούτοις, δεδομένου ότι οι μνημονευθείσες στις σκέψεις 82 και 83 ανωτέρω αιτιάσεις συγχέονται με εκείνες που απορρίφθηκαν στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως και δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ουδεμία περαιτέρω αποσαφήνιση παρέχει ως προς τον δυσανάλογο χαρακτήρα του βάρους που της επιβλήθηκε, δεν χωρεί διαπίστωση περί παραβιάσεως από την Επιτροπή της αρχής της αναλογικότητας.
- 85 Σε κάθε περίπτωση, όπως προέβαλε στο υπόμνημα απαντήσεώς της, η Επιτροπή επιχείρησε πράγματι να περιορίσει το επιβληθέν στην προσφεύγουσα βάρος. Τούτέστιν, στην προσβαλλόμενη απόφαση Ι, η Επιτροπή ζήτησε αποκλειστικώς από την προσφεύγουσα να της παράσχει τις παρουσιάσεις και τα λοιπά έγγραφα που έκρινε απαραίτητα, κατόπιν προηγούμενης αναλύσεως των πρακτικών του διοικητικού συμβουλίου της προσφεύγουσας. Στην προσβαλλόμενη απόφαση ΙΙ, περιορίσε τα αιτήματά της σε ορισμένα έγγραφα, κατόπιν, ιδίως, συνεννοήσεως με την προσφεύγουσα σχετικά με

- τα είδη οικονομικών και λογιστικών εκθέσεων και τις πληροφορίες που διέθετε η προσφεύγουσα. Σε ό,τι αφορά το επιχείρημα που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, κατά το οποίο η Επιτροπή της απηύθυνε, όπως επίσης και στη μητρική της εταιρία, 17 αιτήσεις παροχής πληροφοριών, ορισμένες εκ των οποίων αφορούσαν την επικαιροποίηση υφιστάμενων πληροφοριών, η Επιτροπή δήλωσε, χωρίς να αντικρουσθεί επί τούτου από την προσφεύγουσα, ότι οι αιτήσεις αυτές ήταν μεταγενέστερες της εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων. Δεδομένου ότι η νομιμότητα πράξεως της Ένωσης πρέπει να κρίνεται σε συνάρτηση με τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που υφίστανται κατά τον χρόνο της εκδόσεώς της, το επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελές (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 1979, 15/76 και 16/76, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 141, σκέψη 7· της 17ης Μαΐου 2001, C-449/98 P, IECC κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-3875, σκέψη 87, και της 15ης Απριλίου 2010, C-485/08 P, Gualtieri κατά Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. I-3009, σκέψη 26).
- 86 Δεύτερον, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας καθότι ζήτησε από την προσφεύγουσα να της κοινοποιήσει στοιχεία που κάλυπταν κατά προσέγγιση περίοδο ενός και ήμισυ έτους προ της προσχωρήσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση, κάτι που καταδεικνύει ότι οι απαιτούμενες πληροφορίες δεν παρουσιάζουν επαρκή σύνδεσμο με την προβαλλόμενη παράβαση.
- 87 Εντούτοις, μία τέτοια αιτίαση αποβλέπει επίσης, κατ' ουσίαν, στο να αποδειχθεί ότι οι ζητούμενες πληροφορίες δεν ήταν απαραίτητες υπό την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003.
- 88 Η αιτίαση, όμως, αυτή απορρίφθηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Σε κάθε περίπτωση, σε ό,τι αφορά την προσβαλλόμενη απόφαση I, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τα συμπεράσματα που περιέχονται στην αιτιολογική σκέψη 14 αυτής, κατά τα οποία, αφενός, η ομαδοποίηση «ΑΤΜ» και το βασικό δίκτυο της προσφεύγουσας (σημεία I και II του παραρτήματος I της προσβαλλομένης αποφάσεως I) εγκαινιάσθηκαν πριν την 1η Μαΐου 2004 και, αφετέρου, κατά την ημερομηνία της προσβαλλομένης αποφάσεως I η προσφεύγουσα εξακολουθούσε να τα χρησιμοποιεί για την παροχή ευρυζωνικών υπηρεσιών σε επίπεδο χονδρικής και λιανικής. Ομοίως, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τα συμπεράσματα που περιέχονται στη δέκατη πέμπτη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως I, κατά τα οποία τα μνημονεύμενα στις σκέψεις III και IV του παραρτήματος I της εν λόγω αποφάσεως έγγραφα, αφενός, αφορούν ευρυζωνικές υπηρεσίες σε επίπεδο χονδρικής και λιανικής που εγκαινιάσθηκαν το 2003 και τις οποίες η προσφεύγουσα εξακολούθησε να παρέχει μετά την 1η Μαΐου 2004 και, αφετέρου, σχετίζονται, μεταξύ άλλων, με τον προγραμματισμό των εν λόγω υπηρεσιών, την έναρξή τους, τις σχετικές με αυτές επενδύσεις και την ανάπτυξή τους. Η Επιτροπή, όμως, μπορούσε θεμιτώς να θεωρήσει απαραίτητες τέτοιες πληροφορίες, καίτοι αφορούσαν κατά προσέγγιση περίοδο ενός και ήμισυ έτους προ της προσχωρήσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση. Το ίδιο ισχύει, όσον αφορά την προσβαλλόμενη απόφαση II και για τους λόγους που ήδη εξετέθησαν τη σκέψη 55 ανωτέρω, για τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών σχετικά με τα έσοδα, τα έξοδα (που έπρεπε ενδεχομένως να αποσβεστούν) και την αποδοτικότητα της προσφεύγουσας (βλ. σκέψεις 21 και 22 ανωτέρω).
- 89 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι παραβιάσθηκε η αρχή της αναλογικότητας εξαιτίας του γεγονότος ότι τα ζητηθέντα έγγραφα και οι ζητηθείσες πληροφορίες καλύπτουν κατά προσέγγιση περίοδο ενός και ήμισυ έτους προ της προσχωρήσεως της Σλοβακικής Δημοκρατίας στην Ένωση.
- 90 Τρίτον, στην υπόθεση T-171/10, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν της απηύθυνε «απλή αίτηση παροχής πληροφοριών». Εντούτοις, δυνάμει του άρθρου 18 του κανονισμού 1/2003, η Επιτροπή δύναται να ζητήσει πληροφορίες από επιχείρηση «κατόπιν απλής αιτήσεως ή βάσει αποφάσεως», η δε διάταξη αυτή δεν εξαρτά την έκδοση αποφάσεως από προηγούμενη «απλή αίτηση». Συνεπεία τούτου, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας εξαιτίας και μόνον του γεγονότος ότι εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση II χωρίς να έχει προηγουμένως απευθύνει τέτοια αίτηση στην προσφεύγουσα. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να

γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή δεν παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας επειδή ζήτησε από την προσφεύγουσα πληροφορίες μέσω της προσβαλλομένης απόφασης II, χωρίς να της απευθύνει προηγουμένως τέτοια αίτηση, λαμβανομένων υπόψη των μνημονευθεισών στις αιτιολογικές σκέψεις 7 και 13 της προσβαλλομένης απόφασης II περιστάσεων και, ιδίως, του κινδύνου κοινοποίησής τους με καθυστέρηση, του γεγονότος ότι η προσφεύγουσα είχε αρνηθεί στο παρελθόν να παράσχει πληροφορίες αναφορικά με την περίοδο πριν την 1η Μαΐου 2004 και της προσφυγής ακυρώσεως σχετικά με την προσβαλλόμενη απόφαση I (βλ. σκέψη 23 ανωτέρω).

- 91 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος πρέπει να απορριφθεί, καθώς και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 92 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα στις υποθέσεις T-458/09 και T-171/10 ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα σε καθεμία εκ των υποθέσεων αυτών σύμφωνα με τα σχετικά αιτήματα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει τις προσφυγές.**
- 2) **Καταδικάζει τη Slovak Telekom a.s. στα δικαστικά έξοδα.**

Truchot

Martins Ribeiro

Kanninen

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Μαρτίου 2012.

(υπογραφές)